

Audiència. Acollir Crist en el cor

En la primera audiència general del nou any, celebrada a l'aula Pau VI el passat dia 3, el Sant Pare convidà a reflexionar sobre l'alegria pel naixement del Redemptor. Oferim el text de la intervenció.

09/01/2007

Benvolguts germans i germanes:

Gràcies pel vostre afecte. A tots us desitjo un feliç any. Aquesta primera audiència general del nou any se

celebra encara en el clima nadalenc, en una atmosfera que ens convida a l'alegria pel naixement del Redemptor. En venir al món, Jesús va distribuir abundantment entre els homes dons de bondat, de misericòrdia i d'amor. Interpretant els sentiments dels homes de tots els temps, l'apòstol sant Joan afirma: “Mireu quin amor ens ha tingut el Pare per a anomenar-nos fills de Déu” (1 Jo 3, 1). Qui s'atura a meditar davant el Fill de Déu que jeu inermes en el pessebre no pot per menys de quedar sorprès per aquest esdeveniment humanament increïble; no pot per menys de compartir la sorpresa i l'abandó humil de la Mare de Déu, que Déu va escollir com Mare del Redemptor precisament per la seva humilitat.

En el Nen de Betlem tots els homes descobreixen que són estimats gratuïtament per Déu; amb la llum del Nadal se'ns manifesta a cadascun

de nosaltres la infinita bondat de Déu. En Jesús el Pare celestial va inaugurar una nova relació amb nosaltres; ens va fer “fills en el seu Fill”. Durant aquests dies sant Joan ens convida a meditar precisament sobre aquesta realitat, amb la riquesa i la profunditat de la seva paraula, de la qual hem escoltat un passatge.

L'apòstol predilecte del Senyor subratlla que “som realment fills” (cf. *1 Jo* 3, 1). No som només criatures; som fills. D'aquesta manera Déu està prop de nosaltres; d'aquesta manera ens atreu cap a ell en el moment de la seva encarnació, en fer-se un de nosaltres. Per tant, pertanyem veritablement a la família que té a Déu com Pare, perquè Jesús, el Fill unigènit, va venir a posar la seva tenda enmig de nosaltres, la tenda de la seva carn, per a congregar a totes les gents en una única família, la família de Déu, que

pertany realment al Ser diví: tots estem units en un sol poble, en una sola família.

Ve per a revelar-nos el veritable rostre del Pare. I si ara nosaltres fem servir la paraula Déu, ja no es tracta d'una realitat coneguda només des de lluny. Nosaltres coneixem el rostre de Déu: és el rostre del Fill, que va venir per a fer més properes a nosaltres, a la terra, les realitats celestials. Sant Joan explica: “En això consisteix l'amor: no que nosaltres hàgim estimat a Déu, sinó que ell ens va estimar primer” (1 Jo 4, 10).

Al Nadal ressona en el món sencer l'anunci senzill i desconcertant: “Déu ens estima”. “Nosaltres estimem -diu sant Joan- perquè ell ens va estimar primer” (1 Jo 4, 19). Aquest misteri ja està posat en les nostres mans perquè, en experimentar l'amor diví, vam viure orientats cap a les realitats del cel. I l'exercici d'aquests

dies consisteix també a viure realment orientats cap a Déu, buscant abans de res el Regne i la seva justícia, amb la certesa que la resta, tota la resta, se'ns donarà com afegiment (cf. *Mt* 6, 33). El clima espiritual del temps nadalenc ens ajuda a créixer en aquesta consciència.

No obstant això, l'alegria del Nadal no ens fa oblidar el misteri del mal (*mysterium iniquitatis*), el poder de les tenebres, que tracta d'enfosquir l'esplendor de la llum divina; i, per desgràcia, experimentem cada dia aquest poder de les tenebres. En el pròleg del seu Evangeli, que hem proclamat diverses vegades en aquests dies, l'evangelista sant Joan escriu: "La llum brilla en les tenebres, i les tenebres no la van acollir" (*Jo* 1, 5).

És el drama del rebuig de Crist, que, com en el passat, també avui es

manifesta i s'expressa, per desgràcia, de moltes maneres diverses. Tal vegada en l'època contemporània són fins i tot més sornegueres i perilloses les formes de rebuig de Déu: van des del rebuig net fins la indiferència, des de l'ateisme científicista fins la presentació d'un Jesús que diuen modern i postmodern. Un Jesús home, reduït de manera diversa a un simple home del seu temps, privat de la seva divinitat; o un Jesús tan idealitzat que sembla de vegades personatge d'una rondalla.

Però Jesús, el veritable Jesús de la història, és Déu veritable i home veritable, i no es cansa de proposar el seu Evangeli a tots, sabent que és “signe de contradicció perquè es revelin els pensaments de molts cors” (cf. *Lc* 2, 34-35), com profetitza l'ancià Simeó. En realitat, només el Nen que jeu en el pessebre posseeix el veritable secret de la vida. Per això

demana que l'acollim, que li donem
espai en nosaltres, en el nostre cor,
en les nostres cases, en les nostres
ciutats i en les nostres societats.

En la ment i en el cor ressonen les
paraules del pròleg de sant Joan: “A
tots els qui el van acollir els va donar
poder fer-se fills de Déu” (*Jo* 1, 12).
Tractem de comptar-nos entre els qui
l'acullen. Davant d'ell ningú no pot
quedar indiferent. També nosaltres,
estimats amics, hem de prendre
posició contínuament.

Quina serà, per tant, la nostra
resposta? Amb quina actitud
l'acollim? Ens ajuda la senzillesa dels
pastors i la recerca dels Mags que, a
través de l'estrella, escruten els
signes de Déu; ens serveixen
d'exemple la docilitat de Maria i la
sàvia prudència de Josep. Els més de
dos mil anys d'història cristiana
estan plens d'exemples d'homes i
dones, de joves i adults, de nens i

ancians que han cregut en el misteri del Nadal i han obert els seus braços a l'Emmanuel, convertint-se amb la seva vida en fanals de llum i d'esperança.

L'amor que Jesús va portar al món en néixer a Betlem uneix als qui l'acullen en una relació duradora d'amistat i fraternitat. Sant Joan de la Creu afirma: Déu "el que parlava abans en parts als profetes ja ho ha parlat en el tot, donant-nos al Tot, que és el seu Fill. (...) Posa els ulls només en ell (...) i trobaràs en ell encara més del que demanes i desitges" (*Subida del monte Carmelo*, llibre II, cap. 22, 4-5).

Benvolguts germans i germanes, al començament d'aquest nou any renovem en nosaltres el compromís d'obrir a Crist la ment i el cor, manifestant-li sincerament la voluntat de viure com veritables amics seus. Així serem col·laboradors

del seu projecte de salvació i
testimonis de l'alegria que ell ens
dóna perquè la difonguem
abundantment en el nostre entorn.

Que ens ajudi Maria a obrir el nostre
cor a l'Emmanuel, que va assumir la
nostra pobre i fràgil carn per a
compartir amb nosaltres el fatigós
camí de la vida terrena. Amb tot, en
companyia de Jesús aquest fatigós
camí es transforma en un camí
d'alegria. Caminem juntament amb
Jesús, caminem amb ell; així l'any
nou serà un any feliç i bo.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca/article/audiencia-
acollir-crist-en-el-cor/](https://dev.opusdei.org/ca/article/audiencia-acollir-crist-en-el-cor/) (13/08/2025)